

**УГОДА
МІЖ
УРЯДОМ УКРАЇНИ
ТА
УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ СІНГАПУР
ПРО
СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ**

Уряд України та Уряд Республіки Сінгапур (далі - “Договірні Сторони”),

бажаючи створити сприятливі умови для посилення економічного співробітництва між ними та, зокрема, для інвестицій інвесторів однієї держави на території держави іншої на основі принципів рівності та взаємної вигоди,

усвідомлюючи, що сприяння та взаємний захист цих інвестицій стимулюватимуть ділові ініціативи та процвітання обох держав,

погодилися про наступне:

СТАТТЯ 1

ВИЗНАЧЕННЯ

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін “інвестиція” означає будь-який вид активів дозволених кожною Договірною Стороною відповідно до національного законодавства та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухоме та нерухоме майно, а також інші майнові права, а саме заставні, права утримання та забезпечення по позиці;

(b) паї, цінні папери, облігації та подібні форми участі в компаніях;

(c) грошові та інші вимоги щодо виконання контрактних зобов’язань, що мають фінансову цінність;

(d) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові моделі, технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети, торговельні найменування та “гудвіл”, пов’язані з інвестицією; та

(e) бізнесові концесії, надані згідно із законодавством або на підставі контракту, включаючи будь-яку концесію на розвідку, розробку, видобуток та використання природних ресурсів.

2. Термін “доходи” означає доходи, одержані внаслідок інвестицій, включаючи прибутки, відсотки, приріст капіталу, дивіденди, роялті, гонорари.

3. Термін “інвестор” означає будь-яку фізичну або юридичну особу, що інвестує на території іншої Договірної Сторони:

- (a) термін “фізична особа” означає будь-яку фізичну особу, яка має громадянство однієї з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;
- (b) термін “юридична особа” означає, стосовно кожної з Договірних Сторін, будь-яку компанію, фірму, асоціацію або установу, із статусом юридичної особи або без нього, засновану, утворену або зареєстровану відповідно до чинного законодавства кожної з Договірних Сторін.

4. Термін “вільно конвертована валюта” означає будь-яку валюту, яка широко використовується для здійснення міжнародних платежів та котиється на основних міжнародних валютних біржах.

5. Термін “територія” означає суходільну територію кожної з Договірних сторін, включаючи територіальне море, а також район морського дна, щодо яких кожна з Договірних Сторін здійснює відповідно до міжнародного права суверенні права стосовно дослідження та використання, збереження та управління природними ресурсами.

СТАТТЯ 2 ЗАСТОСУВАННЯ УГОДИ

1. Ця Угода застосовується виключно до інвестицій, здійснених інвесторами однієї держави на території іншої держави, які отримали спеціальне письмове погодження компетентних органів останньої держави, та на таких умовах, які вона вважатиме прийнятними.

2. Положення вищезазначеного пункту застосовуються до всіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї держави на території іншої держави до або після набуття цією Угодою чинності, але не застосовуються до будь-яких спорів, що виникли, або будь-яких претензій, що були врегульовані, до набуття чинності цією Угодою.

СТАТТЯ 3

СПРИЯННЯ ТА ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони з метою здійснення інвестицій на територіях своїх держав.
2. Інвестиції в розумінні Статті 2 цієї Угоди користуватимуться справедливим та рівним ставленням і захистом згідно з положеннями цієї Угоди.

СТАТТЯ 4

РЕЖИМ НАЙБІЛЬШОГО СПРИЯННЯ

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям в розумінні статті 2 цієї Угоди, а також доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, що вона надає інвестиціям чи доходам інвесторів будь-якої третьої держави.
2. Положення пункту 1 цієї Статті не тлумачаться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони вигоди, що випливають з будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною в силу існуючого або майбутнього митного союзу, зони вільної торгівлі, угоди про вільну торгівлю, спільного ринку, валютного союзу або іншої подібної міжнародної угоди чи інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати, або будь-якої угоди, укладеної з метою формування чи розширення згаданого союзу, зони або домовленості.
3. Положення цієї Угоди не застосовуються до питань оподаткування на території кожної з Договірних Сторін. Зазначені питання регулюватимуться Угодою про уникнення подвійного оподаткування між двома Договірними Сторонами та національним законодавством кожної з Договірних Сторін.

СТАТТЯ 5

ЕКСПРОПРІАЦІЯ

1. Жодна з Договірних Сторін не вживатиме будь-яких заходів експропріації, націоналізації або будь-яких інших заходів, що мають характер еквівалентний націоналізації або експропріації (далі - "експропріація") стосовно інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони, крім випадків, коли такі заходи вживаються для будь-якої цілі, приписаної в законодавчому порядку. Експропріація провадитиметься відповідно до національного законодавства Договірних Сторін, на недискримінаційній основі, та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної та ефективної компенсації. Зазначена компенсація відповідно до законодавства

кожної з Договірних Сторін має бути негайно оцінена відповідно до ринкової вартості перед проведенням експропріації. Компенсація має вільно переказуватися та конвертуватися.

2. На вимогу інвестора, що вважає свої права порушеними, будь-який захід, що стосується експропріації або оцінки компенсації, може бути переглянутий в судовому порядку або будь-якою іншою незалежною установою Договірної Сторони, що може вживати відповідних заходів в порядку, передбаченому законодавством.

3. Положення пункту 1 цієї Статті застосовуватимуться, у тій мірі, в якій це необхідно, також у випадках, коли Договірна Сторона експропріює активи будь-якої компанії, заснованої чи організованої у будь-якій частині її території відповідно до чинного законодавства кожної з Договірних Сторін, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають свої частки.

СТАТТЯ 6 КОМПЕСАЦІЯ ЗА ЗБИТКИ

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, інвестиції яких на території іншої Договірної Сторони зазнали збитків у зв'язку з війною або іншим збройним конфліктом, надзвичайним станом, переворотом, повстанням або заколотом на території цієї Договірної Сторони, надаватиметься режим, що стосується реституції, відшкодування, компенсації або іншого врегулювання не менш сприятливий, ніж той, який така Договірна Сторона надає інвесторам будь-якої іншої держави. Будь-яка компенсація у цьому зв'язку має вільно конвертуватися та переказуватися.

2. Не зашкоджуючи положенням пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у вищезазначеному пункті, зазнають втрат на території держави іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

/a/ реквізиції їхньої власності її збройними силами або властями;

/b/ знищення їхньої власності її збройними силами або властями, яке не було викликане військовими діями, або не вимагалось необхідністю становища,

буде надано компенсацію відповідно до законодавства.

СТАТТЯ 7 ПЕРЕКАЗИ

1. Кожна Договірна Сторона гарантуватиме інвесторам держави іншої Договірної Сторони вільний переказ їхніх капіталів та прибутків від будь-яких інвестицій на недискримінаційній основі. Перекази будуть здійснюватися у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень або необґрунтованих затримок. Зазначені перекази включатимуть зокрема, але не виключно:

- (a) прибутки, приріст капіталу, дивіденди, роялті, проценти та інші поточні прибутки, отримані внаслідок інвестиції;
- (b) виручку від повної чи часткової ліквідації інвестиції;
- (c) зворотні платежі, зроблені згідно з угодою про позику у зв'язку з інвестицією;
- (d) ліцензійні збори, пов'язані з діяльністю, зазначеною в підпункті (d) пункту 1 статті 1 цієї Угоди;
- (e) платежі у зв'язку з технічною допомогою, технічним обслуговуванням та управлінськими винагородами;
- (f) платежі у зв'язку з довготривалими проектами;
- (g) прибутки інвесторів однієї Договірної Сторони, які працюють на території іншої Договірної Сторони у зв'язку з інвестицією.

2. Жодне з положень пункту 1 цієї Статті не впливатиме на вільний переказ компенсації, що виплачується згідно з статтями 5 та 6 цієї Угоди.

3. Перекази відповідно до цієї Статті та Статей 5 та 6 цієї Угоди здійснюватимуться у вільно конвертованій валюті на основі переважного ринкового курсу дійсного на дату переказу.

СТАТТЯ 8 ЗАКОНОДАВСТВО

Для уникнення будь-яких розбіжностей цим встановлюється, що всі питання, пов'язані з інвестиціями, які підпадають під дію цієї Угоди, регулюватимуться чинним законодавством держави місця здійснення інвестицій.

СТАТТЯ 9 СУБРОГАЦІЯ

1. У випадку, коли Договірна Сторона або уповноважена нею установа здійснює платежі на користь будь-яких з своїх інвесторів на підставі відшкодування, гарантійної угоди або договору страхування, що виникли внаслідок або через інвестиційну діяльність на території іншої Договірної Сторони, остання:

(a) визнає передачу відповідній Договірній Стороні або уповноваженій нею установі будь-якого права або права вимоги інвестора, що стали підставою для зазначених платежів, та

(b) визнає право відповідної Договірної Сторони або уповноваженої нею установи користуватися в силу суброгації будь-яким правом або правом вимоги в тій самій мірі, як це було передбачено для первинних прав або прав вимоги у самого інвестора.

2. Отримані внаслідок суброгації права або права вимоги не перевищуватимуть обсягу первинних прав або прав вимоги інвестора.

СТАТТЯ 10 ІНВЕСТИЦІЙНІ СПОРИ

1. Будь-яке спірне питання між інвесторами держави однієї Договірної Стороною та іншою Договірною Стороною, пов'язане з інвестиціями на території держави іншої Договірної Сторони, буде, за можливості, вирішуватися шляхом дружніх переговорів між Договірними Сторонами. Сторона, яка має намір вирішити таке спірне питання шляхом переговорів надішле письмове повідомлення іншій стороні про цей намір.

2. Якщо спірне питання не може бути розв'язане в порядку, передбаченому пунктом 1 цієї Статті протягом шести місяців з моменту повідомлення а також, якщо сторони не домовились про інше, таке спірне питання на прохання будь-якої з сторін спору може бути передане на розгляд арбітражу або проходження процедури примирення в Міжнародному центрі з вирішення інвестиційних спорів (далі - "Центр"), створеному згідно з Конвенцією про вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами і відкритою для підписання у м. Вашингтоні 18 березня 1965 року (далі - "Конвенція"). З цією метою кожна Договірна Сторона дає безвідзивну згоду згідно з статтею 25 Конвенції на подання будь-якого спірного питання на розгляд Центру.

СТАТТЯ 11 ВИРІШЕННЯ СПОРІВ МІЖ ДОГОВІРНИМИ СТОРОНАМИ

1. Будь-яке спірне питання між Договірними Сторонами стосовно тлумачення або застосування цієї Угоди, якщо це можливо, вирішуватиметься шляхом переговорів. Договірна Сторона, що має намір вирішити спірне питання шляхом переговорів, має направити іншій Договірній Стороні письмове повідомлення про такий намір.

2. У випадку коли спірне питання не може бути вирішено шляхом переговорів протягом шести місяців з дати письмового повідомлення згідно з пунктом 1, таке спірне питання на прохання будь-якої з Договірних Сторін, має бути передано до арбітражу. Арбітражний трибунал (далі - "трибунал") складатиметься з трьох арбітрів, по одному, призначеному кожною Договірною стороною та третій, голова трибуналу, призначений за згодою між Договірними Сторонами.

3. Протягом двох місяців з дати отримання запиту про арбітраж, кожна з Договірних Сторін призначить по одному арбітру та протягом двох місяців з дати призначення цих двох арбітрів Договірні Сторони призначать третього арбітра, який головуватиме в трибуналі.

4. У разі коли Суд не був сформований протягом чотирьох місяців з дати одержання запиту про арбітраж, кожна з Договірних Сторін, у разі відсутності будь-якої іншої домовленості, може запросити Голову Міжнародного Суду, з метою призначення ще не призначених арбітра чи арбітрів. У випадку, коли Голова Міжнародного Суду є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або не може виконати зазначену функцію з будь-яких інших причин, то для здійснення відповідних призначень може бути запрошений його заступник. У випадку, коли заступник Голови Міжнародного Суду є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або не може виконати зазначену функцію, член Міжнародного Суду, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін, може бути запрошений з метою здійснення відповідних призначень і т.д.

5. Суд приймає рішення більшістю голосів.

6. Рішення Суду є остаточними та обов'язковими для виконання Договірними Сторонами.

7. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати щодо призначених нею членів трибуналу та щодо свого представництва в арбітражному провадженні, витрати на Голову та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частках обома Договірними Сторонами. Трибунал також своїм рішенням може призначити більшу суму для сплати однією з Договірних Сторін і це рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін.

8. Крім вищезгаданого, трибунал визначатиме свої власні правила процедури.

СТАТТЯ 12 ІНШІ ЗОБО'ЯЗАННЯ

1. У разі коли законодавством однієї з Договірних Сторін або чинними міжнародними зобов'язаннями та зобов'язаннями, що можуть виникнути між Договірними Сторонами в майбутньому, що доповнюватимуть цю Угоду, для інвестицій інвесторів Договірних Сторін буде передбачений режим більш сприятливий, ніж той, що передбачений цією Угодою, положення цієї Угоди не впливатиме на такі випадки. На додаток до зобов'язань, визначених цією Угодою, кожна Договірна Сторона дотримуватиметься зобов'язань, набутих відповідно до національного законодавства, стосовно інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони

2. Будь-яке положення, що стосується експропріації в гарантійних інвестиційних угодах, стороною яких є Республіка Сінгапур до 1991 року, не застосовуються до цієї Угоди.

СТАТТЯ 13 ЗМІНИ ТА ДОПОВНЕННЯ

1. Положення цієї Угоди можуть бути доповнені або змінені за взаємною згодою Договірних Сторін.

2. Такі доповнення або зміни оформлюватимуться додатковими протоколами та становитимуть невід'ємну частину цієї Угоди.

СТАТТЯ 14 НАБУТТЯ ЧИННОСТІ, ТЕРМІН ДІЇ ТА ПРИПИНЕННЯ

1. Кожна Договірна Сторона повідомить письмово іншу Договірну Сторону про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття цією Угодою чинності. Ця Угода набуде чинності через тридцять днів з дати отримання останнього письмового повідомлення.

2. Ця Угода укладається терміном на п'ятнадцять років та продовжуватиме залишатися чинною до тих пір, поки не раніше ніж до закінчення первинного чотирнадцятирічного періоду будь-яка з Договірних Сторін не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди. Повідомлення про припинення цієї Угоди набуде чинності через один рік після одержання зазначеного повідомлення іншою Договірною Стороною.

3. Що стосується інвестицій, здійснених до дати набуття чинності повідомленням про припинення дії цієї Угоди, то положення статей 1 – 13 щодо них будуть залишатися чинними ще на п'ятнадцятирічний період з дати зазначеного повідомлення.

На посвідчення чого, до того ж належним чином уповноважені своїми Урядами підписали цю Угоду.

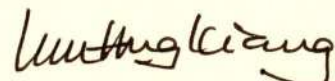
Вчинено в м. Сингапур “18” вересня 2006 року в двох примірниках, українською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними.

За Уряд України



Володимир Макуха
Міністр економіки України

За Уряд Республіки Сінгапур



Лім Хен Кіан
Міністр торгівлі та промисловості
Республіки Сінгапур